

2-3

+ MARW

+ MATS

+ - Håller ihop
MEN men lite präsig

+ Marie

1

erättartävling

Fyll i och håll ihop med varje bidrag till tävlingen.

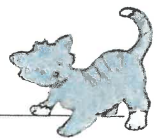
Författare: Navalie Märtehsen och Emma Pennhag Jagne

Klass: 3 Skola: Sanduddens skola

Skolans adress: Sanduddsvägen 10
178 40 Ekerö

Lärares namn: Linda Lifbom

Lärares mejladress: linda.lifbom@ekero.se

KAPITEL 1-Brevet

Cesar gick ut för att kolla om dom fått någon post. När han kollade såg han ett kuvert och en tidning. Han tog med sig sakerna in och la dom på bordet. När han kolla på kuvertet såg han att det var till honom. Då ringde det på dörren. Det var Asta och Bea som ville hänga. Cesar följde med ut och tog med sig kuvertet. Han visade kuvertet till Asta och Bea. På baksidan stod det att han vunnit på bingolottot för barn. Cesar kunde knappt tro att han hade vunnit! Han öppnade kuvertet och där låg det: två biljetter! Först bubblade det till i magen av glädje, sedan kändes det plötsligt nästan som magknip. Två biljetter. -Vad har du där? Sa Bea och Asta nästan samtidigt.

Bea försökte se över Cesars axel, men han vek snabbt ihop kuvertet och knölade ner det i fickan.

-ingenting, sa han. En lapp till mamma bara.

-Okej... Svarade Bea dröjande

Cesar kände plötsligt att han ville gå hem, han ville inte vara med Asta och Bea just nu. Allt var tyst. Tills Cesar bröt tystnaden och sa:

-Äh... Jag tror jag måste gå hem nu, h-hejdå. Cesar gick snabbt hem till sig. När Asta och Bea inte längre kunde se honom sprang han.

Kvar stod Asta och Bea helt förbluffade. Ingen av dom visste vad de skulle säga, de bara stod där helt tysta.

- Vad var det med honom, frågade Bea. Hon hade trott att Cesar kanske skulle komma tillbaka men det gjorde han inte.

Ingen aning, svarade Asta. Verkar det inte lite skumt, att han inte ville visa brevet och sedan bara går?

-Jo. Svarade Bea fundersamt. Det hade Asta rätt i. Det var något med brevet han inte ville berätta...

KAPITEL 2-Hemligheten

Cesar hade visat mamma biljetterna han vunnit till gröna-lund. Hon hade blivit jätteglad, men Cesar hade blivit helt tvärtom. Det var ju bara *två* biljetter. Skulle han ge dem båda till Asta och Bea? Men han ville ju gå till gröna-lund han med. Om han bara hade haft tre biljetter. "Middagen är klar" ropade mamma från köket. Cesar gick långsamt bort till köket och satte sig med dyster min, och Cesars mamma måste ha märkt att Cesar såg dyster eftersom hon

frågade:

-Är det något? Cesar lät bli att svara, han ville inte att hon skulle veta hur Cesar kände om biljetterna... Han ville inte ha dom längre, han önskade att han aldrig fått dom, men mamma hade ju blivit så glad att han fått dom.

-Hallå? Du måste berätta om något har hänt vet du. Jag kan ju inte hjälpa dig om du inte berättar. Cesar lät fortfarande bli att säga något. Men det började bli svårt, Cesar kände hur orden bubblade upp ur halsen på honom. Och till sist kunde han inte låta bli att berätta sin hemlighet...

Samtidigt hemma hos Asta satt Asta och Bea och pratade om Cesars hemlighet. Skulle de ringa och fråga? Nej, det gick ju inte. Men dom kunde kanske gå hem till Cesar och plinga på!

Asta och Bea gick med långsamma steg mot Cesars dörr. Bea hade börjat tveka. Var det verkligen en så bra idé att ringa på? Men innan Bea hunnit säga det hade Asta redan ringt på... Det var Cesars mamma som öppnade.

-Hej! Sa Asta, Kan Cesar hänga? Bea tyckte nästan att Asta var pinsam, hon pratade så högt och lite som en småunge. Men det var ju inte det viktiga. Cesars mamma ropade på Cesar, och frågade om han skulle vilja vara med Asta och Bea en stund. När Cesar inte svarade ursäktade Cesars mamma sig och gick in. Asta och Bea hörde mumlande in från huset. Det dröjde lång tid innan Cesars mamma kom tillbaka och förklarade att Cesar inte orkade hänga just nu. Asta och Bea gick därifrån med långsamma steg... -

Vad ska vi hitta på nu då, sa Bea. -

Vet faktiskt inte. Svarade Asta. Eller, skulle du vilja komma på mitt kalas nästa fredag, jag har inte skickat inbjudan än men ändå?

-Såklart jag vill! Men vad önskar du dig då?

-Jag vet inte riktigt, kanske...Äsch, köp vad som helst.

Det där var ju typiskt Asta, att säga: Köp vad som helst. Det hade hon sagt tre år i rad nu. Så det var ju inte till så stor hjälp.

-Ok, då köper jag väl en fotboll, skojade Bea och kunde inte låta bli att skratta. Asta hatade verkligen fotboll.

-Haha, jättekul. Sa Asta med den där tråkiga röste som fick Bea att skratta ännu mer. Jaja, vi ses imorgon, sa Asta. Hejdå.

KAPITEL 3-Inbjudan

Snart några dagar senare hade alla Astas vänner fått en inbjudan till ett kalas, Astas kalas. Det tyckte Cesars mamma att Cesar kunde gå på, så det var nu bestämt att han skulle göra. Det var små färgglada brev som kommit där det stod:

Hej, Cesar är varmt välkommen till Astas kalas fredag den tionde april klockan 18:00 till 20:15. Kalaset kommer att vara hos Asta i lägenheten A2 på Tallåsen i hus numer 28 på våning 4.

Cesars mamma och Cesar hade köpt en biobiljett och en liten påse godis. Det höll Cesar på att slå in i ett fint presentpapper. Då kom Cesars mamma in i köket. Cesar kände genast igen det där ansträngda leendet.

-Du Cesar... Började hon. Dom där gröna-lundbiljetterna, du måste använda dom snart. Dom går ut om en och en halv vecka ungefär...Du måste välja... Cesar kände en klump i halsen...Han måste välja... Cesars mamma såg Cesars sorgsna min och kramade om honom.

-Du måste inte välja än, du har ju rätt lång tid att tänka på dig. Tröstade Cesars mamma. Du måste ju heller inte välja någon av Asta och Bea.

Men det ville Cesar, han ville välja någon av de. Cesars mamma reste sig och gick tillbaka till kontoret.

Samtidigt hemma hos Bea satt hon och Asta och tittade på film. Bea hade inte köpt någon present än men hon hade ingen aning om vad hon skulle köpa. Hon kunde inte fokusera på filmen, bara tänka på vad hon skulle köpa... Kunde Asta inte bara skrivit det i inbjudan.

KAPITEL-4 Kalaset

Nu var det den tionde april. Alltså samma dag som själva kalaset. Det började om bara en timme och Asta satt förväntansfull i soffan och väntade. Precis som Cesar som satt i sin soffa med Bea och väntade. Hon hade ringt på lite tidigare idag och idag kände Cesar att han faktiskt ville vara med Bea. Bara hon inte frågade om brevet. Dom hade haft rätt kul, men nu satt de som sagt bara i soffan och pratade. Cesar hade berättat vad han köpt i present, men Bea vägrade berätta vad hon köpt.

Nu var det dags att gå till kalaset. Cesar och Bea gick tillsammans till Astas lägenhet. De höll sina paket i händerna. Beas present var ganska stor. Vad

kunde det va där inne. Bea ringde på ringklockan på Astas lägenhet. Efter en stund kom Asta ner och öppnade. Dom följde med upp där det redan var flera stycken barn. Bea kände igen de flesta men inte alla. Snart hade alla kommit och de började berätta vad vi skulle göra. Vi delade upp oss i grupper och började köra några lekar. Bea verkade tycka det var jätteroligt medan Cesar inte tyckte att det var lika roligt. Men det var bara att va med ändå. Sen var det äntligen dags att äta middag. Det blev tacos, det verkade alla gilla. Tiden gick fort, det var rätt roligt tills de började köra Hela havet stormar. Det var inte direkt Cesars favorit lek, det var inte Beas heller. Det märktes. Sen var det till slut presentöppning. Nu var Cesar trött och ville att Asta skulle skynda sig så han kunde gå hem. Asta öppnade långsamt och tackade och kramade alla när hon öppnat deras present. Hon öppnade Beas present sist. Det här ville Cesar se, Beas stora, stora paket. Cesar hade inget tålamod och fick säga till Asta två gånger att öppna snabbare. Det var en stor kartong. Asta behövde hjälp att öppna den.

-Vad lätt den är, sa Asta precis innan Astas pappa tog den bort till köket för att öppna den. Bea strålade glatt.

-Här har du. Sa Astas pappa som öppnat det med en kniv. Asta tog upp det som låg i den. Först gömde hon det bakom ryggen.

-Men visa vad det är nu då! Ropade Cesar som var så nyfiken att det kändes som att han skulle spricka. Då, äntligen visade hon vad det var... En gröna-lundbiljett!!! Cesar var jätteglad. Gladare än både Bea och Asta tillsammans. Nu kunde han åka till gröna-lund med Bea och Asta.

KAPITEL 5-Gröna-lund

Det första Cesar gjorde morgonen efter var att ringa Asta och sedan Bea. Han undrade om de kunde hänga. Han skulle inte berätta om biljetterna riktigt än. Cesar skyndade sig att klä på sig, äta frukost och borsta tänderna. Han ville träffa Asta och Bea så fort som möjligt. Kanske han dom till och med åka till gröna-lund redan idag. Cesar gick ut i hallen för att klä på sig. Han tänkte på igår när han väl berättade för mamma om att Asta fått gröna-lundbiljetter. Cesar småsprang mot korsningen där Cesar, Bea och Asta brukade mötas. Han fick vänta en stund innan dom andra kom. Men när de väl gjorde det pratade han så snabbt och ivrigt att han var tvungen att säga det igen för att Asta och Beaskulle förstå. Varken Asta eller Bea hade trott att det skulle vara biljetter i

brevet. Alla var överlyckliga, nu kunde alla åka till gröna-lund. Dom var på väg hem till Cesar som inte hade kunnat ringa efter som han varit så ivrig och glömt ta med sig mobilen. Asta och Bea hade redan ringt hem och frågat om dom fick åka till gröna-lund. Än hade ingen sagt nej. Men det var ett par föräldrar kvar. Cesar öppnade dörren och sa förväntansfullt: -Äh,

mamma...Kan inte jag, Bea och Asta åka till gröna-lund...idag...

Cesars mamma svarade så högt, snabbt och ivrigt att Cesar hoppade till.

-Nämen! Gud vilken bra idé! Att åka till gröna-lund! Nämen gubben tänk att det löste sig så bra ändå! Cesar kände hur det hettade om kinderna. Hur pinsam kunde en mamma va. Jaja, det verkade i alla fall som att de kunde åka.

Asta, Bea och Cesar satt i Astas bil på väg till gröna-lund. Astas pappa tyckte att någon vuxen också var tvungen att följa med. Och det kunde dom nog hålla med om att det var bäst. Nu var dom äntligen framme vid gröna-lund. Alla hoppade ut ur bilen och sprang bort mot Gröna-lund och hade jätteroligt.

Författare:

Novalie Mårtensson

Emma Pennhag

Jägne

